

nam. 4. & nu. 5. dixi commune esse, heredem concurrere non posse cu vfu fructuaria vxore testatoris instituta ex dicto Cardin. Paris. in eius conf. 94. sub numer. 45. volum. 2. quod non deduxit Auctor hic. *Giach.*

h Nunquid dicendum est, posse testatorem etiam tacite hanc Trebellianicam detractionem prohibere. Adde hoc de questione late differentes Franciscus Mantica de coniect. vltim. volum. li. 7. tit. 12. Ant. Gabr. Rom. dicto lib. 4. conclus. 2. & sequentibus tit. ad Trebellian. Alciacium consil. 66. numer. 13. volum. 9. Tiraquellum in repetitione, li. vltimam, 8. verb. totum, num. 1. C. de reuocand. donation. & Graffum dict. lib. 1. recep. sentent. s. Trebellianica. q. 8. n. 2. & seqq. alioque sexcentos ab ijs memoratos. *Harpre.*

i Prohibere. Nota hic quod Gabr. Rom. in suis commun. conclus. ponit octo conclus. ad Trebell. & equiparantur, testatorem mandare bona capi auctoritate propria, vel prohibere Trebell. Anguiol. in consil. 218. numero 16. esse conclusionem, quam in practico dicit esse amplectendam, ex Alex. in conf. 5. nu. 14. volum. 3. vbi de communi

ita voluisse, nunquid dicendum est, posse testatorem etiam tacite hanc Trebellianicam detractionem prohibere? Respon. quod sic, & est commun. opin. *vt dicit Paris. in dict. conf. 21. num. 35. Bellon. conf. 65. num. 2. Dicitur autem testator tacite illam prohibere, quando verba apposita a testatore sunt huiusmodi, vt nil vltim possint importare, quam Trebellianicam detractionem: & haec etiam est communis conclusio, vt attestatur Bellon. in d. consil. 65. numero 3. quam tamen intellige secundum ea, qua statim dicam: nam ita absolute intellecta, non esset communis, nec vera.*

4 Sed nunquid si testator vsus sit verbis vniuersalibus, vel equipollentibus, censetur tacite Trebellianicam detrahi prohibuisse, puta, si dixerit: Volo vt haeres meus restituat totam, & integram meam hereditatem, vel sine aliqua diminutione, vel pleno iure, vel huiusmodi? Respo. in hoc articulo magna est inter Doctores altercatio. Aliqui enim tenuerunt, quod per haec verba non censetur prohibita detrahitio Trebellianica. Et hanc opinionem dixit esse communem, Rom. consil. 239. post num. 3. Capra in d. conf. 36. in fin. & conf. 38. in fine, quem refert Gratus consil. 103. num. 14. libro 2. Crotus in repet. l. nemo potest, num. 35. ff. de leg. 1. vbi reprehendit Alex. qui dixerat contrariam opin. esse magis commu-

niter approbatam, Bertrand. conf. 148. libro 3. in prima parte. Bellon. conf. 65. numer. 1. & conf. 97. numer. 1. Contrariam vero sententiam, scilicet quod per huiusmodi verba vniuersalia, vel equipollentia censetur prohibita detrahitio Trebellianica, dicit esse communem Alexand. conf. 5. post numer. 15. libro 3. quem refert, & sequitur Curt. Iun. consil. 16. post num. 12. Ripa in l. cum filiosamil. num. 69. ff. de leg. 1. & in l. 2. s. sed & quoties, numero quinto, ff. ad Trebellian. & Ioan. Dilect. in dict. caut. 36. numer. 3. Cor. de Potestate regia in materia Trebellianicam in 2. dubio, nu. 10. & sequitur Guido Papa decisi. 537. post nu. 2. Galiaula in repet. l. Centurio, num. 399. Dec. consil. 395. numero 23. Claud. in dict. l. Ceter. numer. 33. vbi dicit, quod fallitur Roman. qui dicit contrarium. Bertrandus sibi contrarius consilio 241. libro tertio in prima parte, Ripa in d. l. Centurio, numero 130. Ioan. An. in repet. l. nemo potest, numero 250. Paris. consilio 93. numero 45. libro secundum, & consilio nono, num. 9. & 10. libro quarto, & conf. 21. num. 35. eodem volum. & 52. num. 11. eodem volum. Franciscus Maruffus inter consil. Bellon. conf. 64. num. 1. Et licet contraria opin. a quor. videatur in bilominus ego semper hanc opin. fecutus sum tanquam veriore, & magis communem. In vltimis enim voluntatibus in quibus mens, & voluntas testatoris maxime dominatur, sufficit quomodocumque de ipsa mente testatoris appareat, vt dixi infra q. 76. in prima regula: & ab hac opin. in practica non recedas, nisi tamen ex aliquibus coniecturis colligi possit testatorem aliter sensisse: hoc enim casu tenenda esset contraria opin. qua, vt dixi a quor. est, & in his casibus bonu esset habere iudicem fauorabilem: quia in huiusmodi opin. controuersia multum potest iudicis religio in perscrutanda mente defuncti, cui semper in iudicando adhaerere debemus.

*opin. quod per substitutionem generalem in tota hereditate censetur prohibita Trebellianica, vide etiam per eundem Anguiol. in conf. 66. col. 2. vbi num. 8. cum pluribus sequentibus dicit, probatque satis expressum quod quod verbis generalibus dicit, & num. 14. dicit quod sufficit constare de intentione Testatoris per argentes, & necessarias coniecturas, resistentes ex verbis testatoris: Adde, ut per eum in consilio 218. numero 16. quod istud comprobatur, vide ibidem, *Giach.**

1 Aliter sensisse. Adde etiam, quod si haeres, siue uerbo, siue factu approbet testamentum, amittit Trebellianicam: uide per Anguiol. eodem consil. col. fin. num. 21. ubi tamen retulit Curt. in contrarium. *Giach.*

c Contrariam vero sententiam, quod scilicet non possit pater prohibere Trebellianicam in filijs primi gradus, & c.] Quod testator non possit prohibere detractionem Trebellianicam in filijs primi gradus, cum horum causa videatur fauorabilior, qua aliorum hereditum, tenent, vltra eos, quos Clarus hoc loco citat, Andr. Gallus lib. 2. obseruat. 138. num. 16. Franciscus Turzanus in opinionibus communi opin. 51. Villalobus in tractat. commun. opin. littera T. num. 78. Couar. in c. Raynucius. 16. s. 11. num. 7. vers. quibus non possum, & c. Ant. Gabriel. Rom. lib. 4. commun. conclus. tit. ad Trebellianic. concl. 1. nu. 4. Forster. Iunior lib. 2. disput. 14. th. 18. Fachin. lib. 5. controuersi. iur. cap. 5. Andr. Gerhard. deced. 10. quaest. 10. in fin. Grassus lib. 1. recep. sent. s. testamentum, quaest. 62. numer. 5. alique per hos allegati. *Harpre.*

d Esset restituenda descendenti.] Adde, quod rejicitur ista dist. Clari per Gabr. Eugub. d. consil. 93. col. 2. vide per eundem. *Giach.*

e Duas quartas.] Et

ADDITIONES.

QVÆST. LXIII.

S filijs primis gradus.] In ista quaest. vide commune, atque magis commune vtrumque in collect. mea comun. opin. in verb. Trebellianica, num. 14. & in verb. testator. nu. 7. vbi tamen susus dixi, ideo ea in illa facio. *Giach.*

b Opinioni conflictus.] Adde quod aliqui arbitri sunt esse hoc casu mediam viam eligendam: & sic praallegatis locis tradita sunt per Doct. non est aliquo modo dubitandum. Difficultas est, nunquid testator possit illud prohibere etiam in filijs primi gradus: & in hoc articulo tantus est opinionum conflictus, vt multi adhuc dubitent, quae sit magis communis sententia. Et in primis quidem, quod testator possit prohibere detractionem Trebellianicam etiam in filijs primi gradus, dixit esse commune opi. Corset. de potestate regia in materia Trebellianica, in 1. dubio, per totum, quem refert Paris. conf. 17. num. 28. lib. 2. & conf. 18. num. 98. eod. vol. & conf. 26. nu. 26. eod. vol. in quibus tamen consilij ipse Paris. non aperit, quam putet esse magis communem Galiaul. in repet. d. l. Centurio, post nu. 57. vers. Secundo, in quantum. Bertrand. conf. 152. nu. 12. lib. 1. in 2. parte, & conf. 130. nu. 5. lib. 3. in 2. parte. Picus in rep. d. l. in quartam, post nu. 101. Alciac. in l. cum proponas. C. de pact. que refert Cotta in verbo, Trebellianica licet. Rubens conf. 2. nu. 24. & conf. 43. num. 12. vbi dicit, quod Dec. qui contrarium asseruit, non bene enumerauit Doct. & conf. 73. nu. 11. Bello. conf. 80. nu. 20. Contrariam vero sententiam, quod scilicet non possit pater prohibere Trebellianicam in filijs primi gradus, tenuit Bar. in l. subemus. nu. 2. & nu. 8. C. ad Trebellianicam quam decisi. dicit esse communiter approbatam Ias. in l. Marcellus in princ. num. 53. & seq. ff. ad Trebellian. quem refert Gozad. conf. 97. nu. 14. & Paris. conf. 15. num. 59. lib. 2. & conf. 93. nu. 46. eo. volum. Hanc etiam opi. dicit esse magis communem Ias. consil. 99. col. 6. vers. Et ista opin. lib. 4.

S Ed haec quidem omnia satis plano procedunt in liberis non primi, sed vltioris gradus illis n. potest proculdubio testator prohibere Trebellianicam de tractionem: & haec est commun. opin. vt attestatur Guid. Papa, conf. 140. num. 5. de qua stantib. his, quae in praallegatis locis tradita sunt per Doct. non est aliquo modo dubitandum. Difficultas est, nunquid testator possit illud prohibere etiam in filijs primi gradus: & in hoc articulo tantus est opinionum conflictus, vt multi adhuc dubitent, quae sit magis communis sententia. Et in primis quidem, quod testator possit prohibere detractionem Trebellianicam etiam in filijs primi gradus, dixit esse commune opi. Corset. de potestate regia in materia Trebellianica, in 1. dubio, per totum, quem refert Paris. conf. 17. num. 28. lib. 2. & conf. 18. num. 98. eod. vol. & conf. 26. nu. 26. eod. vol. in quibus tamen consilij ipse Paris. non aperit, quam putet esse magis communem Galiaul. in repet. d. l. Centurio, post nu. 57. vers. Secundo, in quantum. Bertrand. conf. 152. nu. 12. lib. 1. in 2. parte, & conf. 130. nu. 5. lib. 3. in 2. parte. Picus in rep. d. l. in quartam, post nu. 101. Alciac. in l. cum proponas. C. de pact. que refert Cotta in verbo, Trebellianica licet. Rubens conf. 2. nu. 24. & conf. 43. num. 12. vbi dicit, quod Dec. qui contrarium asseruit, non bene enumerauit Doct. & conf. 73. nu. 11. Bello. conf. 80. nu. 20. Contrariam vero sententiam, quod scilicet non possit pater prohibere Trebellianicam in filijs primi gradus, tenuit Bar. in l. subemus. nu. 2. & nu. 8. C. ad Trebellianicam quam decisi. dicit esse communiter approbatam Ias. in l. Marcellus in princ. num. 53. & seq. ff. ad Trebellian. quem refert Gozad. conf. 97. nu. 14. & Paris. conf. 15. num. 59. lib. 2. & conf. 93. nu. 46. eo. volum. Hanc etiam opi. dicit esse magis communem Ias. consil. 99. col. 6. vers. Et ista opin. lib. 4.

conf. 146. nu. 5. eo. vol. Dec. conf. 81. post num. 3. & consil. 269. nu. 13. quem refert Goz. conf. 104. quod est consilium vlt. nu. 25. & 10. Dilect. de arte testandi, in d. caut. 31. nu. 4. & Goz. ad. conf. 81. post nu. 15. & conf. 94. post nu. 19. Curt. Iun. conf. 70. num. 16. & conf. 160. post nu. 10. vers. Accedit. Ripa in d. l. Centurio, nu. 65. in fin. & in d. l. nemo potest, nu. 52. Rubens sibi contrarius consil. 100. in fin. & consil. 104. nu. 1. & conf. 543. nu. 6. Soc. Iun. consil. 131. num. 58. lib. 1. vbi enumerat auctoritates, & conf. 138. num. 7. eod. vol. vbi pariter recenset auctoritates, & dicit ita fuisse indicatum, & consil. 28. nu. 2. lib. 1. & consil. 112. nu. 3. lib. 3. vbi dicit, quod errant, qui dicunt communem opin. esse in contrarium. Paris. inter conf. Soc. Iun. conf. 132. num. 1. lib. 1. Gratus conf. 160. nu. 25. lib. 2. Insignis Doctor, & praceptor meus D. Iacob. Alba. conf. 7. num. 6. in fin. Et hanc opin. seruari in curia Delphin. attestatur Guido Papa decisi. 50. num. 1. & in d. consil. 140. nu. 5. Non potest negari, quin vere passus sit arduus, & auctoritates magna hinc inde, ita vt in tanta varietate Doctorum mirum non sit, si aliquando indices vacillant, & bene dixit Curt. Iun. conf. 154. nu. 2. quod haec difficultas indigeret decisione Imperatoria. Nihilominus diligenter enumerando auctoritates Doctorum, iuxta supputationem huius temporis, proculdubio opi. Bald. est magis communis, quod scilicet non possit per testatorem prohiberi detrahitio Trebellianicam in filijs primi gradus, quae etiam tanquam a quor. & magis fauere filijs esset tenenda in practica: & ita, si casus contingeret, secundum illam consideremus, & iudicarem, si hereditas esset restituenda extraneo. Sed si hereditas esset restituenda a descendenti, cessaret ratio aequitatis in fauore filij, & militaret fauor conseruanda agnationis, & sustinenda voluntatis defuncti, in fauorem descendenti: quo casu non putarem errare iudicem, qui adhaerere contrariae opin. quod scilicet etiam filio primi gradus, potuisset Trebellianica prohiberi, secundum quam, vt scribit Cotta in d. verbo, Trebellianica licet, saepe fuit indicatum per nonnullos Doctores venerandi Collegij Mediolanensis: & cogita super hac distinctione, quia iudicio meo sapit magna aequitate: & in dubijs semper tenenda est aequior sententia, & per quam opinionum contrariae ad concordiam reducuntur. Bene verum est, quod vbi in aliqua ciuitate, vel prouincia esset altera ex istis opinionibus vsu recepta, non putarem esse in iudicando a communi obseruantia recedendum.

2 pure hereditatem restituere. Secus autem, quando possunt detrahere duas quartas, prout est, quando sunt granati restituere hereditatem sub conditione, vt declarauit supra s. substitutio. Nam tunc, secundum eos, bene potest testator illis prohibere Trebellianicam detractionem. Et ita communiter intel-

hanc distinctionem alij probabiliores esse dicit Gabr. Eugub. d. conf. 93. sub num. 4. qui num. 7. & cam alij rationibus comprobant, vide per eundem ibid. *Giach.*

3 Quando possunt detrahere duas quartas.] Iure canonico expressit cautum videtur: quod filius, hereditatem restituere a patre rogatus, simul & legitimum, & Trebellianicam detrahere possit, dict. cap. Raynucius 16. & c. Raynaldus 18. de testam. Ant. de Padilla in auct. res. 3. quae. C. commun. de leg. num. 33. cum seq. Hieronymus de Cavallos in speculo auct. opin. comun. contra comunes part. 1. q. 74. Petr. Heig. parte 1. qu. 32. num. 10. & seqq. alique plurimi, ab illis relati. Ceterum, vt vtrum filius iure civili praeter Falcidiam, siue Trebellianicam (si rogatus sit hereditate resti-

QVÆSTIO LXIII.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Testator an possit prohibere detractionem Trebellianicam in filijs primi gradus.
- 2 Et quid si possint detrahere duas quartas.

Ex Additionibus.

- 1 Testator an possit prohibere detractionem Trebellianicam in filijs primi gradus.
- 2 Iure Canonico filius, fideicommissio grauatus, & legitimam, & Trebellianicam deducere potest.
- 3 Vtrum iure civili filius, fideicommissio grauatus, duas quartas detrahere possit, variæ opinionēs.

- 4 Filium legato, aut fideicommissio grauatum, duas quartas detrahere non posse, aliquot argumentis ostenditur.
- 5 Detrahitio quartae ex s. c. Trebellian. & l. Falcidia, cui competat.
- 6 Sententia l. Papinianus, s. ff. de inoffic. testam.
- 7 Sententia l. iubemus 6. C. ad s. c. Trebellian.
- 8 Quis legitimam detrahere possit.
- 9 Natura absurdum est, vt duae quartae ex eadem hereditate detrahi posse dicantur.
- 10 Intellectus l. 2. in fin. & l. 3. s. nem Pomponius ff. ad s. c. Trebellian.
- 11 Mens, & consideratio l. quanquam 10. C. ad l. Falcid.
- 12 Quatenus procedat regula, qua dicitur: illos, qui discreta iura habent, diuersarum personarum loco esse, & diuersis modis emolumenta consequi posse.
- 13 Quod duplici ex causa debetur, ex vtraque insolidum obtineri nequit.

restituere) legitimam quoque, adeoque duas quartas detrahere possit, intricatissima est questio: Quidam enim duplicis quartæ detractionem admittunt, Andr. Fachin. dict. lib. 5. controuers. iur. cap. 2. Corasius in l. filium. 24. C. famil. ercisc. Ant. Cont. lib. 1. disput. iur. ciu. cap. 3. Vaconius à Vacuna lib. 4. declarat. 59. num. 6. & 7.

Donell. in l. quaquam. 10. C. ad leg. Falcid. & Heigius d. q. 32. Quidam contra duplicis quartæ detractionem simpliciter prohibent. Franc. illustr. questio. 43. Cuiac. lib. 8. obseruat. cap. 3. Ant. Faber. decad. 11. de errorib. pragmaticor. error. 7. Arumæus Exercitat. Iustin. 9. th. 18. Vaudus lib. 2. q. 32. Ang. Mattheac. lib. 2. de via & ratione iur. artificios. cap. 25. numero 30. & in tractat. de legat. & fideicom. lib. 4. cap. vltim. Henon. disputat. 11. ad Insti. controuers. 13. Robert. disput. 12. coronid. 1. Hilliger in Donell. enucleat. lib. 7. cap. 30. ad lit. I. Ant. Goucan. ad l. r. nu. 39. ff. de vulg. & pupill. substitut. & nouissime H. lib. 2. variat. resolut. iur. ciu. tract. 8. quest. 20. Alij denique media incedentes via distinguunt: vt pure grauatus filius vnam quartam deducat: in diem vero, vel sub conditione iustus fideicommissum, vel legatum restituere, duas detrahat quartas. Azo in summa Nouell. 1. Gloss in d. l. quanquam. 10. C. ad l. Falcid. & alibi. Gail. dict. lib. 2. obseru. 121. eamque distinctionem refert hic Clarus noster: quam, tanquam communem, pluribus auctoritatibus confirmat Michael Grassus lib. 1. recept. sentent. §. Trebellianica. questio. 1. numer. 1.

4 Ego ¶ in hac veritate illorum probo sententiam, qui indistincte negant, filium heredem institutum, & fideicommissum, aut legatis grauatum, duplicem quartam detrahere posse. Quæ sententia his potissimum argumentis confirmari solet. I. Detractione ¶ quartæ eidem ex senatus consulto Trebelliano, & lege Falcidia competit, qui supra dodrantem legatis, aut fideicommissis grauatus est. §. sed quia heredes. 5. Insti. de fideicommissis. heredit. Atqui is, qui trientem pro legitima detrahit, dici non potest supra dodrantem grauatus; cum etiam plus, quam quadrantem retineat. Sequitur igitur: ipsum quartam Trebellianicam, seu Falcidianam detrahere non posse. II. Confert ¶ huc textus in l. Papinianus. 8. §. quarta. 9. vbi filius, qui Falcidiam ex legatis adeptus est, ab inofficiosi querela repellitur, & §. vnde si quis. 11. vbi filius Pegasianam ex fructibus consecutus, similiter ab inofficiosi actione excluditur. & §. si quis impubes. 14. vbi is, qui habet quartam ex constitutione Diui Pij, ab eadem querela remouetur. ff. de inoffic. testament. 7. III. Accedit ¶ textus in l. iubemus. 6. C. ad SC. Trebellianic. vbi filius rogatus est restituere portionem hereditatis paternæ fratribus suis, & nominatim constituitur: eum, retenta quarta ex senatus consulto auctoritate, dodrantem illius portionis paternæ restituere cogendum. Atqui non restitueret dodrantem, si amplius aliam quartam retineret. IV. Fieri ¶ plane non potest, vt cui Trebellianica quarta debetur; eidem quoque simul competat detractione legitimæ; siquidem legitimam non detrahit, nisi in testamento præteritus, aut exheredatus, & cui alias querela inofficiosi competeret. Atqui filius, cui detractione quartæ Falcidianæ, aut Trebellianicæ competit, vt fit institutus, necesse est. Proinde illi detractione legitimæ competere non potest. Ac consequenter ineptè, & frustra queritur: vtum filius hæres institutus, fideicommissoque grauatus, simul legitimam, & Trebellianicam deducere possit. V.

9 Huc ¶ facit, quod natura absurdum sit, vt duæ quartæ dicantur ex eadem hereditate detrahi posse, & nihilominus his de-

tractis, dicatur dodrans restitui. Sed & communi sensui repugnat: triente pro legitima de hereditate detracto, quadrantem adhuc totius hereditatis ex lege Falcidia, aut SC. Trebelliano deduci plures pro hac sententia rationes videre est apud Fabrum, locis supra designatis.

10 Cui ¶ non refragatur l. 2. in fine, & l. 3. §. item Pomponius. ff. ad SC. Trebellian. vbi duarum quartarum detractione perspicue conceditur. Namin his legibus duplex quidem detractione eo casu iam esse prohibitam a lege, qua non vult, quod possit nisi legitimam detrahere: & sic ista declaratio destrueret totam conclusionem. Neque in hoc credo, quod D. Bello. præceptor meus verum dicat, quod scilicet hæc intelligentia sit communis, quia in terminis l. iubemus. ego ostendi communem opin. esse in contrarium, supra in d. §. Substitutio. quod scilicet dispositio d. l. iubemus, locum habet, etiam quando detrahuntur duæ quar-

quartæ vna ex hereditate deduci videntur. Quia si causæ constitutio ibi penitus introspectatur: apparet, vnam solummodo quartam detrahi. Pater Diogeni (ad quem rescriptit Imper. Gordianus) habebat duos filios, & filiam: filios instituit heredes, & Primum rogauit, vt si sine liberis decederet, suam partem fratri restitueret. Primus moritur: succedunt ei ab intestato frater Diogenius, & Soror. Heredes coguntur fideicommissum soluere: vnde merito soror suam quartam detrahit: reliqua frater consequitur.

12 Præterea ¶ non resistit l. tutorem. 22. de his, quib. vt indig. aufert. l. si consul. 3. ff. de adoptionib. l. qui non militabat. 78. ff. de heredib. instit. l. 1. §. vlt. ff. si a parent. quis manumissus sit. l. quoniam. 91. ff. de reg. iur. Ex quibus, & similibus locis relucet: quod illi, qui discreta iura habent, diuersarum personarum sunt loco, & diuersis modis emolumenta consequi possunt. Atqui vero filius diuerso iure duas petit quartas; vnam, vt filius (legitimam siquidem accipit quasi naturæ iure sibi debitam, l. scimus. 36. §. illud. 2. C. de inoffic. testament. & l. 1. C. de imponenda lucrat. descript.) alteram, vt quilibet extraneus. Ergo etiam duplici iure vtetur. Non, inquam, hoc resistit: quoniam regulæ isti locus est, vbi qualitas diuersarum personarum inter se non repugnat, argum. l. Titia, si nupsit. 100. ff. de conditionib. & demonstr. Repugnat autem, aliquem esse filium, sed tanquam extraneum. Deinde vt maxime concedatur, duas quartas diuerso, & dissimili iure filio deferri: non tamen protinus consequens est, vtramque ipsum consecuturum. Itaque optionem habet, vtro iure alteram quartam consequi velit. l. cum filius. 76. §. varijs. 8. ff. de leg. 2. l. 1. §. qui autem. 4. ff. quod legator.

13 Huc facit, quod ¶ illud, quod duplici ex causa debetur, in solidum ex vtraque peti, & obtineri nequeat argum. leg. si leuius. 108. §. Stichum. 4. ff. de legat. 1. Plura alia, quæ nostræ aduersari sententiæ videntur, Anton. Faber, Arumæus, & cæteris locis supra notatis abunde refutant. Eandem quoque questionem explanatius tractauimus ad §. 1. Insti. de lege Falcid. numero duodecimo, & sequentibus. Harpre.

f Consil. 93. ¶ Vbi retulit hæc esse peregrinam, & notabilem limitationem ad dict. l. iubemus. quod etiam notauimus in d. collect. mea commun. opin. vbi supra. Giach.

g Nunquam potui intel. gere. ¶ Aduerte hic, quoniam Gabr. Eugub. in sæpe allegato consil. 93. sub numer. 5. redarguit Auctorem nostrum de imprudentia, atque successiue docet de vtilitate euidenti, numer. 6. 7. & deinde prosequitur disputando subtiliter, & tandem colum. fin. recenset DD. ad partes: & tenet

& tenet negatiuam, a qua putat haud esse recedendum, nisi stylus in loco iudicij adfit. Giach.

ta: neque ego reperio Picum in d. l. in quartam, dicentem, quod hæc declaratio seruetur in practica: & si diceret, credo, quod non esset hoc ei credendum, vt ibi dixi. Propterea

non attenda hac intelligentia, & declaratione, vtroque casu persisto cum communi opinione, scilicet, quod indistincte pater non possit in filijs primi gradus prohibere detractionem Trebellianicæ, siue possint detrahere vnam quartam, siue duas. Et hæc omnia quia quotidie contingunt in practica,

QVÆSTIO LXIV.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Testator an possit remittere usufructuario cautionem de vtendo fruendo arbitrio boni viri.
- 2 Et quid respectu bonorum mobilium.
- Ex Additionibus.
- 1 Cautionem fructuarium regulariter omnis usufructuarius heredi prestare tenetur.
- 2 Regulæ istius ampliatio prima.
- 3 Ampliatio secunda.
- 4 Ampliatio tertia.
- 5 Qui vult antecedens, vult etiam necessarium consequens.
- 6 Sententia l. exheredatum. 49. & l. seq. ff. de re iudic. nem. l. diuus Pius. 28. ff. de reg. iur.
- 7 Liberalitas sua nemini damnosa esse debet.
- 8 Volenti, & scienti non fit damnum, aut iniuria.
- 9 An testator cautionem fructuarium usufructuario remittere possit.
- 10 Remissio cautionis fructuarie bonis moribus repugnat, & ad delinquendum inuitat.
- 11 Nemo potest efficere, vt leges publicæ non habeant locum.
- 12 Sēsus. l. scire. 7. C. vt in possess. legator. & c. et l. 7. ff. usufructuar.

quemadm. caueat.

- 13 Intellectus, & consideratio. l. 1. C. de usufruct.
- 14 in pecunia quasi usufructus constituitur.
- 15 Quatenus testatoris dispositio, & voluntas pro lege obseruari debeat.
- 16 Dispositio priuata ius publicum mutare nequit.
- 17 Quatenus quilibet rerum suarum summoderator & arbiter.
- 18 Cui licet quod plus est, ei non denegandum, quod est minus.
- 19 Argumentum à maiori ad minus, & contra, quando procedat.
- 20 Conuentio, turpem continens causam, nullius momenti.
- 21 Ecquid cautio fructuarium heredi prestanda, per testatorem, qui usufructum improprium reliquit, remitti possit.
- 22 Consideratio l. si pecunia. 6. ff. vt in possess. legator. & c.
- 23 Deficiente conditione, actus quoque deficit.
- 24 Testator accidens sine subiecto constitutus nequit.
- 25 Quatenus de suo quisque iure pacisci valeat.
- 26 Nunquid testator possit grauare heredem, à quo usufructum legauit, vt fideiussorem minus idoneum cautionis loco ab usufructuario accipiat.
- 27 Examinatio l. tribus. 8. ff. usufruct. ear. rerum, & c.
- 28 Paria sunt: non cauere, vel minus idoneè cauere.
- 29 Hæres grauari potest, vt pro legatario apud heredem fidem suam interponat.
- 30 An hæres cautionem fructuarium usufructuario remittere possit.

ADDITIONES.

1 T Vscis, quod usufructuarius tenetur prestare heredi cautionem de vtendo, & fruendo, & c. Adde, quod ¶ cautionem istam omnino regulariter usufructuarius prestare teneatur. l. 1. usufructuarius quemadm. caueat. l. si cuius. 13. §. si usufructus. 1. ff. de usufruct. l. usufructu. 4. C. eod. c. vlt. extr. de pignori. & c. Eaque regula ampliatur primo, ¶ vt procedat, etiam si usufructus personæ dilectissimæ, vt marito, uxori, vel liberis detur. Nam & hæc personæ cauere debent, se boni viri arbitratu vturas, fruituras, & finito usufructu re fructuarium restituere, per textum expressum in l. 1. C. de usufruct. vbi maritus, cui ab vxore usufructus omnium bonorum testamento constitutus est, tenetur cautionem hanc prestare: nec a cauendi obligatione illi excusat summa coniunctio, quæ ei cū vxore testatrice intercesserat. Et ita, post Doct. in d. l. 1. C. eod. & Decium consil. 5. sentit Arius Pinellus in l. 1. part. 2. C. de bon. matern. nu. 75. ampliatur. 4. & Io. del Castill. in tract. de usufruct. cap. 19. num. 10. & 13. Ampliatur secundo, etiam si ¶ usufructuarius simul habitet cū proprietario. quoniam nihilominus cautionis prestandæ necessitas ei incumbit, argum. l. penult. ff. usufructuar. quemadm. caueat. vbi Papinianus, vtu domus, inquit, relicto, viri boni arbitratu cautionem interponi oportet: nec mutat, si pater heredes filios simul habitare cum vxore legataria voluit. Ita tenent Paulus de Monte Pico in l. Titia, cum testamento. 34. §. Titia, cum nuberet. 7. ff. de leg. 2. num. 141. Barr. in l. si vt certo §. si de me num. 3. ff. commodat. & hos referens Pinellus dict. nu. 75. ampliatur. 8. Ampliatur tertio, vt ¶ etiam is, qui retento usufructu bona sua alteri donauit, cautionem tanquam usufructuarius præbere debeat, per dict. l. 1. §. 2. in fin. ff. usufructuar. quemadm. cau. vbi dum Vlpianus verbis vniuersaliter positus, & amplissimis scribit, cautionem ab usufructuario prestandam esse, ex quacumque causa constitutus fuerit usufructus; vti que eum quoque casum comprehendere voluit, quando quis

QVÆST. LXIV.

1 T Vscis, quod usufructuarius tenetur prestare heredi cautionem de vtendo fruendo

retento sibi usufructu, bona sua alteri donauit. Eodem facit d. l. usufructu. 4. C. de usufruct. vbi generaliter ab Alexandro Imp. rescribitur: usufructum, siue ex testamento, siue ex voluntario contractu constitutum, exigere satisfactionem. Præterea huic sententiæ ratio iuris suffragatur. Etenim qui vult ¶ antecedens,

is vult etiam necessarium consequens: & concessio antecedentis, omne necessarium consequens includit, argum. l. 2. ff. de iurisdic. l. 3. §. scio. 2. ff. de minorib. l. ad rem mobil. 56. ff. de procuratorib. l. indebita. 47. ff. de condic. arbitrio boni viri, & de restituendis rebus finito usufructu, & de prestanda estimatione earum rerum, quæ usu consumuntur, de quo dixi supra hoc eod. lib. §. legatum.

indeb. & illud 7. ibique Bart. ff. de acquir. vel omittend. heredit. Iam vero usufructus est antecedens: cuius necessarium consequens est, cautionem prestare de feudo boni viri arbitrio. d. l. 1. ff. usufruct. quemadm. caueat. Quare qui omnia bona sua donauit, retento sibi usufructu, dum voluit usufructuarius esse, censetur etiam voluisse, & in hoc consensisse, vt præstet cautionem: quod est necessarium consequens vti fructus.

6 Non obstat ¶ huic opinionati textus in l. 1. & exheredatum. 49. cum l. seq. ff. de re iudic. & l. diuus Pius 28 ff. de reg. iur. vbi traditur; eum, qui omnia bona sua alteri donauit, non amplius esse conueniendum, nec in plus teneri, quam facere possit, deductis alimentis, & alijs rebus ad vitæ sustentationem donatori necessarijs. In proposito namque casu non contentur usufructuarius vterius, quam facere possit. Siquidem conuenitur tantum ad cautionem prestandam, quam prestare commode potest: nec ob eius præstationem ad eam detruditur egestatem, vt alimentis necessarijs destituatur. Habet quippe bonorum usufructum, ex quo sustentare vitam probe poterit.

7 Neque ¶ aduersatur etiam, quod obijciunt; neminem ex liberalitate sua damnum pati, vel liberalitatem suam nemini damnosam esse debere. l. ad res donatas. 62. ff. de edil. edict. l. ne liberalitate 50. ff. de re iudic. l. 2. C. de emptionib.

8 Nam breuiter respondetur: non esse damnum, ¶ quod fit volenti: non esse iniuriam, quæ scienti & consentienti inferitur. l. quod quis. 203. ff. de reg. iur. l. 1. §. vti que adeo. ff. de iniur. c. scienti.